

Sygn. akt II K 271/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Jabłoński

Protokolant: Zbigniew Szpanowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 maja 2016 roku sprawy

P. K. (1), syna G. i M., z domu K.,

urodzonego w dniu (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 maja 2015 r. w G. na ul. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego (...) ($\Delta 9$ tetrahydrokanabinol) w stężeniu 2,8 ng/ml we krwi prowadził w ruchu lądowym samochodów osobowy marki A. (...) o nr rej. (...), tj. o czyn z art. 178a §1 k.k.,

I. ustalając, że oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, kwalifikowanego z art. 178a §1 k.k. i uznając, że wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne na podstawie art. 66 §1 k.k., art. 67 §1 k.k. warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na podstawie art. 67 §3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 67 §3 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 3000 zł (trzech tysięcy złotych);

IV. na podstawie art. 63 §4 k.k. na poczet orzeczonego w punkcie II. wyroku środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania dokumentu prawa jazdy od dnia 24 maja 2015 roku do dnia 13 sierpnia 2015 roku oraz od dnia 2 września 2015 roku;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 548 zł (pięćset czterdzieści osiem złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 100 złotych (sto złotych).

Sygn. akt: II K 271/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 24 maja 2015 roku P. K. (1) pojechał ze swym znajomym, M. O. do S. pojazdem marki A. (...) o numerze rej. (...). W jednym z tamtejszych klubów bawiła się wówczas żona P. K. (1), B. K., oraz jej znajoma, A. G.. Kobiety umówiły się wcześniej z oskarżonym, że po zakończeniu imprezy, zostaną odwiezione przez niego do domu. W trakcie oczekiwania przed wejściem do lokalu, P. K. (1) zapalił skręta zawierającego zmielony susz konopi indyjskich.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) k. 41 zał. 1; zeznania świadka I. C. k. 9v zał. 2;

Około godziny 3:00, B. K. i A. G. wyszły z lokalu i wsiadły do samochodu, w którym znajdowali się P. K. (1) i M. O.. Wkrótce potem, oskarżony uruchomił pojazd i odjechał. Poruszając się w stronę P., około godziny 3:35 wjechał na ul. (...) w G.. W tym czasie, służbę w patrolu zmotoryzowanym pełnili nieopodal funkcjonariusze z Komisariatu II Policji w G., I. C. i R. P., którzy postanowili poddać pojazd oskarżonego kontroli drogowej. W trakcie rozmowy z P. K. (1), funkcjonariusze zauważyli, że mówi on w bełkotliwy sposób, a jego źrenice nie wykazują reakcji na światło. W związku z tym, postanowili poddać go badaniu na obecność środków odurzających. Wykazało ono m.in., że w ślinie P. K. (1) znajdują się środki odurzające w postaci kanabiodów. Na pytanie o zażywanie środków odurzających, oświadczył, że jakiś czas temu zażywał marihuanę. Oskarżony został również poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanych powietrzu. Dało ono wynik negatywny. Nadto, funkcjonariusze poddali P. K. (1) kontroli osobistej. W wyniku przeprowadzenia tej czynności, nie znaleziono u oskarżonego środków odurzających ani substancji psychotropowych. O godzinie 4:20, w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, P. K. (1) został zatrzymany i przewieziony na Komisariat II Policji w G., a następnie do szpitala przy ul. (...) w G., gdzie pobrano od niego krew.

Dowody: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) k. 41 zał. 1; zeznania świadka I. C. k. 9v zał. 2; protokół zatrzymania k. 1-1v zał. 1; protokół kontroli osobistej k. 4-4v zał.1; protokół pobrania krwi k. 35-35v zał. 1;

Dnia 24 maja 2015 roku, funkcjonariusze Policji dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych P. K. (1). W wyniku przeprowadzenia tej czynności, również nie znaleziono środków odurzających ani substancji psychotropowych.

Dowód: protokół przeszukania k. 13-14v zał 1;

Oskarżony P. K. (1) jest zawodowym żołnierzem w stopniu starszego szeregowego. Służbę wojskową pełni w Bazie Śmigłowców Bojowych w P..

Dowód: kopia legitymacji k. 21 zał. 1; wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) k. 41 zał. 1;

W trakcie badań, biegli zakresu toksykologii zidentyfikowali we krwi pobranej od P. K. (1) (...) (Δ^9 – tetrahydrokanabinol) w stężeniu 2,8 ng/ml, tj. główny związek czynny występujący w haszyszu i marihuanie – aktywny biologicznie – oraz jego nieaktywny biologicznie metabolit, tj. 9-karboksy - (...) (kwas 11-N. - (...)9 karboksylowy) w stężeniu 27,7 ng/ml. Oznaczone w badanej krwi stężenie (...) pozwala stwierdzić, że w trakcie pobrania próbki, tj. o godzinie 5:20 oskarżony znajdował się w stanie pod wpływem (...) w rozumieniu 178a § 1 k.k. W przypadku prowadzenia pojazdu pod wpływem (...) mogą wystąpić objawy takie jak nadmierna pewność siebie, urojenia i omamy, które zwiększają ryzyko wypadków drogowych.

Dowód: opinia biegłych z zakresu toksykologii k. 31-34 zał. 1;

Według biegłych z zakresu toksykologii, typowy joint zawiera 300-400 mg suszu konopi, w którym znajduje się ok. 30 mg (...). Po wypaleniu takiego papierosa, stężenie (...) osiąga wartość 80-120 ng/ml, a następnie po jednej godzinie spada do 3-10 ng/ml, a po następnych 3-9 godzinach staje się niewykrywalny. Jest wysoce prawdopodobne, że badanie próbki krwi pobranej kilkadziesiąt minut po kilku zaciągnięciach się dymem papierosa mogło wykazać stężenie podobne do oznaczonego (2,8 ng/ml).

Dowód: opinia biegłych z zakresu toksykologii k. 72 zał. 1;

Według biegłych z zakresu psychiatrii, oskarżony P. K. (1) nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Opiniowany zna i rozumie podstawowe zasady etyczno-moralne i interpretuje je prawidłowo. Sprawność funkcji intelektualnych pozwala mu przewidzieć konsekwencje zachowań będących przedmiotem aktualnej sprawy karnej. Brak było podstaw do przyjęcia, że oskarżony znajdował się w inkryminowanym czasie w stanie zaburzeń psychotycznych, czy jakościowych zaburzeń świadomości. W momencie popełnienia czynu, P. K. (1) w miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód: opinia sądowopsychiatryczna k. 64 zał. 1;

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym, oskarżony P. K. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że 24 maja 2015 roku pojechał z M. O. do S.. W trakcie oczekiwania na żonę B. oraz A. G. miał dużą chęć zapalenia papierosa. W związku z tym, podszedł do nieznanego mężczyzny. Mężczyzna ten powiedział mu, że ma ostatniego papierosa i dał mu kilka „buchów”. Oskarżony zaciągnął się kilka razy. Nie zwrócił uwagi na to, czy papieros był samorobny. Czuł się po tym normalnie. Gdy badanie wykazało w jego ślinie obecność narkotyków, był zaskoczony.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) k. 41 zał. 1;

P. K. (1) nie był dotąd karany.

Dowód: karta karna k. 54 zał. 1;

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadka I. C., opiniach biegłych z zakresu toksykologii medycznej oraz zebranych dokumentach urzędowych. Wyjaśnienia oskarżonego P. K. (1) posłużyły poczynieniu ustaleń faktycznych w zakresie, w jakim zostały uznane za wiarygodne, tj. dotyczyły okoliczności bezspornych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka I. C., która opisała przebieg kontroli drogowej przeprowadzonej wobec oskarżonego P. K. (1) oraz przebieg przeprowadzonych następnie czynności procesowych. Zeznania tego świadka są logiczne i konsekwentne, a wraz z pozostałą częścią materiału dowodowego tworzą zwartą i uporządkowaną chronologicznie całość. Świadek ten jest w stosunku do oskarżonego osobą obcą, osobiście niezainteresowaną wynikiem przedmiotowego postępowania karnego. Jako funkcjonariusz Policji miał kontakt z P. K. (1) jedynie przy okazji wykonywanych przez siebie czynności służbowych. Nie miała ona żadnych powodów by bezpodstawnie obciążać oskarżonego odpowiedzialnością za czyn, którego się nie dopuściła, czy też fałszywie świadczyć na jego korzyść.

Za w pełni rzetelne uznał Sąd opinię biegłych z zakresu toksykologii. Zostały one wydana przez osoby posiadające niezbędne kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w tej dziedzinie nauki. Są przejrzyste, spójne i formułują jasne odpowiedzi na pytania postawione w postanowieniach o dopuszczeniu tych dowodów. Nie były one również kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom urzędowym przywołanym w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonej nimi okoliczności. Sąd nie znalazł żadnych podstaw dla umniejszenia ich wartości dowodowej.

Oskarżony P. K. (2) formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie w swych wyjaśnieniach utrzymywał, że Δ^9 – tetrahydrokanabinolem odurzył się nieświadomie, w momencie gdy zaciągnął się kilkakrotnie dymem z papierosa, którym poczęstował go nieznanomy mężczyzna. Stanowisko to jest sprzeczne ze wskazaniami doświadczenia życiowego. Ziele konopi posiada bowiem intensywny, żywiczny aromat i jego obecność w papierosie musiałaby wzbudzić podejrzenia nawet u osoby, która nigdy nie używała tego środka. Prawdopodobieństwo tego, że oskarżonym jako nałogowy palacz, nie zauważyłby, że ma do czynienia z samorodnym skrętem należy przy tym uznać za znikome. Nadto, omawiana część wyjaśnień oskarżonego jest sprzeczna z wiarygodnymi zeznaniami świadka I. C., która podała, że w rozmowie z funkcjonariuszami w czasie kontroli drogowej, oskarżony przyznał się do palenia marihuany.

Ustalony stan faktyczny stanowi podstawę do przypisania P. K. (1) czynu z art. 178a § 1 k.k. Zebrany materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości co do tego, że to P. K. (1) prowadził samochód marki A. (...) o numerze rej. (...) w ruchu lądowym, tj. na ul. (...) w G. (droga publiczna). Jak się powszechnie przyjmuje, stan pod wpływem środka

odurzającego, zachodzi wówczas, gdy w organizmie sprawcy znajduje się środek odurzający w takiej ilości, która prowadzi do zakłócenia czynności psychomotorycznych w stopniu mogącym zagrozić bezpieczeństwu w komunikacji. Jak wskazali biegli z zakresu toksykologii, na konferencji Instytutu Ekspertyz Sądowych w K. w dniach 28-29 listopada 2012 roku, w przypadku (...), stan pod wpływem tego środka zachodzi, gdy jego stężenie we krwi badanego przekracza 2,5 ng/ml.

W czasie popełnienia przez oskarżonego P. K. (1) przypisanego mu czynu, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swoich czynów przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. P. K. (1) jest i już w trakcie popełnienia czynu był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynu oraz stopień winy P. K. (1) nie były znaczne. Z zebranych dowodów nie wynika, ażeby oskarżony prowadził pojazd z nadmierną prędkością, w brawurowy sposób i wywołał przez to bezpośrednie niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu. Nadto, P. K. (1) prowadził pojazd w porze nocnej, kiedy to ruch drogowy, nawet w centrum G., jest minimalny. Można zatem uznać, że spowodowane przez niego zagrożenie nie przyjęło istotnych rozmiarów. Oskarżony godził wprawdzie w podstawową regułę bezpieczeństwa w komunikacji, wynikającą z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym (zakaz kierowania pojazdem pod wpływem substancji działającej podobnie do alkoholu). Stopień jej naruszenia nie był jednak znaczący. Stężenie (...) alkoholu we krwi oskarżonego nieznacznie bowiem przekraczało uznany w świecie nauki próg, uzasadniający stwierdzenie stanu pod wpływem środka odurzającego. Stąd można uznać, że P. K. (1), znajdował się w stanie, którym jego zdolności psychomotoryczne oraz zdolność postrzegania i reagowania nie były znacznie upośledzone.

W ocenie Sądu, właściwości osobiste oskarżonego, jego dotychczasowy tryb życia, w tym brak uprzedniej karalności, pozwalają sądzić, iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni on ponownie przestępstwa. Postawa oskarżonego pozwala przypuszczać, że jego czyn był jedynie efektem nieroztropnej decyzji podjętej pod wpływem chwili. P. K. (1) nie jest osobą uzależnioną od ziela konopi. Zebrany materiał dowodowy (a zwłaszcza wyniki kontroli osobistej i przeszukania mieszkania oskarżonego) wskazuje na to, iż nie zażywa on narkotyków na co dzień. Zgromadzony materiał dowodowy nie daje również podstaw do stwierdzenia jakoby był on osobą zdemoralizowaną. Sąd odniósł wrażenie, iż samo prowadzenie przeciwko oskarżonemu postępowania karnego i postawienie go w stan oskarżenia było dla niego pewną dolegliwością, która może odwieść go w przyszłości od popełniania przestępstw. Okoliczności sprawy wskazują na to, że skazanie oskarżonego (co wiązałoby się z utratą zatrudnienia w Siłach Zbrojnych RP i przekreśleniem planów życiowych) nie jest obecnie konieczne. W ocenie Sądu, poddanie oskarżonego próbie oraz jednoczesne orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów i świadczenia pieniężnego pozwoli na zrealizowanie wobec P. K. (1) celów kary.

Ponieważ w badanej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki pozytywne, określone w art. 66 §1 k.k. (szkodliwość społeczna czynu oraz wina sprawcy nie były znaczne, a prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest pozytywna) oraz, że nie została spełniona przesłanka negatywna z art. 66 § 2 k.k. (czyn z art. 178a § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 2), w punkcie I. sentencji wyroku, Sąd zastosował wobec oskarżonego P. K. (1) dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania.

Jak zasygnalizowano wyżej, w punktach II. i III. sentencji wyroku Sąd nałożył na oskarżonego realne dolegliwości, które powinny zapobiec wystąpieniu w jego psychice poczucia bezkarności, tj.:

- środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;
- świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 3.000 złotych.

W punkcie IV. sentencji wyroku, na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, zaliczono okresy zatrzymania prawa jazdy P. K. (1). Orzeczenie to miało charakter obligatoryjny.

W punkcie V. sentencji wyroku, Sąd obciążył P. K. (1) kosztami postępowania, albowiem swoim zachowaniem przyczynił się do ich powstania. Oskarżony osiąga stały dochód. Ich uiszczenie nie będzie dla niego oraz jego rodziny zanadto dolegliwe.